

Josep Sureda: “Col·laboreu amb qui vingui després”

Dc, 24/10/2018 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Si aneu a l'església del Cor de Maria de Girona trobareu el claretià **Josep Sureda Camps**. Avui s'encarrega del culte d'aquest temple. Amb 78 anys, hi predica i administra els sagraments de l'eucaristia i la reconciliació. És un home de cultura, treballador, obediència i discret. En el dia de la [festivitat de Sant Antoni Maria Claret](#) proposem aquest testimoni que se suma a la '[Sèrie dels ex](#)'. Un exemple més de religiosos i religioses que sempre estan disponibles.

Home d'estudi, responsable i ordenat, revisant el seu itinerari s'adona que ha canviat molt sovint de comunitat. Un fet que, a banda de la disponibilitat, també demana capacitat d'adaptació. “He tingut ocasió de servir i sempre he mirat de fer les coses tan bé com he sabut”. L'obediència la vincula amb el sentit del deure, de complir allò que se li ha encomanat: “He fet el que m'han dit; però no soc cap heroi”. De tarannà tranquil, es defineix per “un caràcter no explosiu” i explica com el veuen els altres: “Tinc fama de taxatiu i sever, d'inflexible; és una bona mala fama, perquè no és veritat”. En l'àmbit docent ha impartit literatura, ciències, matemàtiques “i el que convingués”, apunta.

En aquest vídeo Josep Sureda explica com és per dins l'[església del Cor de Maria](#). Va ser remodelada a la dècada dels vuitanta de la mà de [l'artista gironí Domènec Fita](#). També parla de quina tasca tenen encomanada per aquest temple els missioners claretians:

Nascut a Sils l'any 1940, és el petit de cinc germans. Entra molt jove al seminari de Cervera, amb 11 anys. Recorda que “mai havia fet un viatge en tren tan lluny”. La qüestió és que “volia ser predicador”, relata. Per què? “Els predicadors missioners del Cor de Maria de Girona venient sovint a Sils, també els franciscans de la Bisbal i alguna vegada també algun dominic”. La prèdica dels claretians el va

entusiasmar i cap a Cervera falta gent.

“Jo marxava per no tornar mai més”, apunta. Al seminari hi passa tres anys. Després en fa dos més a Barbastre, per fer el Batxillerat, i entra al noviciat. En aquell moment reconeix que “no sabia res de la vida religiosa”. Amb 17 anys fa els vots temporals. Un temps de discerniment per valorar si l'ha encertat o no amb la vocació. La decisió implica en bona part un abans i un després. “No sé si he passat la joventut: m'he trobat adolescent passant de seguida a adult”, diu Sureda. I suggereix un pensament sobre aquell moment: “Teníem uns ideals; però érem una mica inconscients”.

Conèixer i estimar l'Església

El 1961 arriba a Roma a estudiar Teologia. Hi passa cinc anys. Amb 25 és ordenat sacerdot. “Era temps del [Concili Vaticà II](#), un temps de privilegi”. Viu “molt intensament” la mort de **Joan XXIII** i l'elecció de **Pau VI**. “El temps a Roma em va ajudar a conèixer i estimar l'Església”, explica. Aquesta vivència la facilita els estudis al seminari internacional i “l'ambient, les possibilitats i la perspectiva d'universalitat”.

Ho compara amb “el tancament que es vivia a l'Espanya franquista, que també afectava el món religiós”. Però el claretià Josep Sureda es considera una persona curiosa, interessada per totes les coses. “Soc molt eclèctic, tot m'ha agradat i a la pràctica m'ha aprofitat tot”. A Roma també dedica hores a llegir literatura clàssica europea. I li agrada. Treu profit de les obres en llengües originals que té a l'abast a la biblioteca. Com per exemple, els tres volums de 'Cristianisme i religió del segle XX'. “He gaudit molt d'aquell treball intel·lectual, d'un cert saber bohemí”, diu.

De Roma se'n va al Seminari de Solsona. Eren una seixantena de seminaristes. Allí imparteix classes de llatí. Amb 28 anys comença una època molt intensa de la seva vida. Té un peu a [Sallent](#) -on l'envien com a superior de la comunitat i director de l'escola- i un altre peu a Barcelona, per completar els estudis que necessita per donar classes.

L'encàrrec que rep a Sallent es correspon amb “el que avui en diem un any de pastoral”. Un temps en què la congregació empeny al religiós a “prendre contacte amb la gent de fora del seminari”. En recorda la relació amb els pares dels nens de l'escola i la vida en comunitat. “Va ser una bona experiència personal”. A Sallent fa classes d'història i de literatura.

Estudia Geologia a la Universitat de Barcelona, mentre treballa de professor i secretari del [Col·legi Claret de Barcelona](#). Fa els tres anys que li queden per llicenciar-se en Filosofia. Estudia de nit. De dia, fa de professor a l'EGB, a BUP i filosofia a COU. Del 1973 al 1979 exerceix de director de l'escola. Fins que l'envien a Valls. Al [Col·legi Claret de Valls](#) fa de cap d'estudis, administrador i professor de matemàtiques, ciències naturals, de religió i de filosofia. Hi passa deu anys exercint la docència. Llavors, se celebra el capítol provincial dels claretians i li toca assumir noves responsabilitats.

“Col·laboreu amb qui vingui després”

El 1989 és elegit superior provincial dels [missioners claretians de Catalunya](#). “Una cosa anecdòtica”, apunta Sureda. El mandat durant tres anys i se'n torna cap a Valls, com a director de l'escola. En aquest anar i venir entre comunitats, quan

marxava d'un lloc sempre feia la mateixa petició a les persones amb qui havia treballat: "Col·laboreu amb qui vingui després de mi tal com ho heu fet amb mi".

A Valls s'hi està fins el 1997, quan de Roma el criden per assistir al capítol general. El claretià **Aquilino Bocos**, superior general d'aquell moment, l'escull administrador de la congregació en l'àmbit internacional. I comença un temps en què viatja i té l'oportunitat de conèixer Espanya, França, Itàlia, Alemanya, Àustria, a Rússia i la Sibèria, Filipines, Costa d'Ivori, Nigèria, Camerun, l'Índia i Sri Lanka. "Un privilegi que no és que em fes il·lusió però que em va donar ocasió de conèixer molts llocs", apunta.

Més endavant, nomenat conseller general, amplia el quilometratge amb estades a Indonèsia, Corea, Japó i Taiwan. Després d'aquests sis anys de voltar, de tornada a Catalunya el fan responsable de l'[Esportiu Claret](#). "Una estructura que havia fet fer el temps que vaig ser director del col·legi". Al cap de dos anys se'n torna a Roma per col·laborar amb el nou ecònom general.

"No em doni raons"

Fins que el 2010 fa 70 anys i explica al superior general, llavors **Josep Maria Abella**, la necessitat de tornar. A Catalunya aterra a Vic i s'encarrega de la Casa d'Espiritualitat. Però sobtadament, el provincial, **Ricard Costa-Jussà**, li demana que faci de rector de la parròquia Sant Antoni M. Claret Lleida. Sureda demana ser-ne el vicari. "No tenia cap experiència de portar una parròquia".

En poc més d'un any, l'agost de 2017, se li planteja de nou un canvi. Ha d'anar a Girona i fer-se càrrec de l'església del Cor de Maria i com a superior de la comunitat. "No em doni raons, no pateixi", li diu al pare provincial. "Si haig d'anar-hi, hi vaig". Molt conscient de les dificultats que implica organitzar la vida religiosa, no dubta ni un moment.

Els trenta anys que ha tingut un peu a les escoles, els ha viscut des de la vocació com a claretià: "Sempre m'ha interessat la pastoral". Per això, conclou: "No soc només un mestre, soc missioner".